

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420010116
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:4420010116.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred senátom, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Cvikovej a prísediacich Ing. Štefana Kovalčíka a Melánie Kajabovej, v trestnej veci obžalovaného F. Y. a spol., pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2 Pv 437/19/4404 z 19.02.2020, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 25.06.2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

X. F. Y. narodený XX.XX.XXXX v T. F., trvale bytom
D., prechodne bytom D., C. č. XX, toho
času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon
trestu odňatia slobody T.,

X. S. I. narodený XX.XX.XXXX v T. F., trvale bytom
D., prechodne bytom D., C. 2, toho času
vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu
odňatia slobody T.,

s ú v i n n í , ž e

dňa 14.09.2019 v čase medzi 23.30 hod a 00.00 hod. v D. v objekte Základnej školy na H. ulici, na chodníku za budovou športovej haly, spoločným konaním napadli poškodeného N. K. takým spôsobom, že poškodený idúc medzi obžalovanými, ktorí spomalili a dostali sa spoza chrbát poškodeného, spadol na zem v dôsledku silného úderu od obžalovaného F. Y. a po páde na zem mu obžalovaný S. I. vytiahol z vrecka nohavíc peňaženku v hodnote 5,00 Eur, obsahom ktorej bol občiansky preukaz, preukaz poistenca, živnostenský preukaz, platobná karta vydaná Slovenskou sporiteľnou, všetky doklady vedené na meno poškodeného a finančná hotovosť vo výške 240,00 Eur a následne z miesta s odcudzenou peňaženkou a jej obsahom utiekli a odcudzené finančné prostriedky si rozdelili medzi sebou, ktorým konaním poškodenému N. K., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom D., Z. S. č. XXXX/X, nebolo spôsobené žiadne zranenie a bola spôsobená škoda na odcudzenej hotovosti a peňaženke vo výške 245,00 Eur,

p r i č o m

obžalovaný F. Y. uvedený skutok spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 2T/113/2008 zo dňa 04.07.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.09.2008, uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a obžalovaný S. I. uvedený skutok spáchal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 3T/105/2017 zo dňa 25.10.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.10.2017, uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 155

odsek 1 Trestného zákona, spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom výkonu trestu so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky,

t e d a

obžalovaní F. Y. a S. I.

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a opätovne spáchali zločin,

č í m s p á c h a l i

obžalovaní F. Y. a S. I.

zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 38 odsek 5 Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaný F. Y.

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona), na trest odňatia slobody 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

obžalovaný S. I.

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona), § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 5 (päť) rokov a 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušujú sa výroky o treste, uložené obžalovanému skoršími rozsudkami, a to :

- Okresného súdu Nitra sp.zn. 21T/67/2019 z 18.12.2019, právoplatným dňa 18.12.2019,
- Okresného súdu Levice sp.zn. 1T/12/2019 z 23.03.2020, právoplatným dňa 23.03.2020,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 19.02.2020 obžalobu na obvinených F. Y. a S. I. pre hore uvedený skutok, u oboch právne posúdený ako zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na ust. § 38 odsek 5 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní dňa 09.04.2020 obaja obžalovaní vyhlásili, že sú nevinní a súd preto pristúpil k vykonávaniu dokazovania, avšak hlavné pojednávanie bolo potrebné vykonať znovu, a to v konaní pred senátom, nakoľko súd zistil, že v prípade uznania viny u obžalovaného S. I. prichádza do úvahy ukladanie súhrnného trestu aj vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Nitra sp.zn. 21T/67/2019 z 18.12.2019, v ktorom konaní súd rozhodoval v senáte.

Následne na hlavnom pojednávaní obžalovaný F. Y. vyhlásil, že je nevinný zo skutku, uvedeného v obžalobe a obžalovaný S. I. naopak urobil vyhlásenie o vine. Súd preto obžalovanému S. I. položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obžalovaný na všetky tieto mu položené otázky odpovedal kladne, súd po zistení stanoviska prokurátora a poškodeného, ktorí navrhli vyhlásenie obžalovaného prijať, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie ohľadne žalovaného skutku sa u tohto obžalovaného nevykoná.

Súd tak vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie vo vzťahu k účasti obžalovaného F. Y. na žalovanom skutku a tiež dôkazy, potrebné k rozhodnutiu o treste u oboch obžalovaných, a to výsluchom obžalovaných, poškodeného N. K., svedkov: U. Y. st., ml. Y. W., ml. U. Y., ml. Y. Y., prečítaním zápisnice o výsluchu svedka ml. S. Y., oboznámením obrazových záznamov a listinných dôkazov.

Obžalovaný F. Y. na hlavnom pojednávaní dňa 28.05.2020 odmietol vypovedať.

Súd na návrh prokurátora preto prečítal zápisnice o výsluchu tohto obžalovaného z predchádzajúcich štádií trestného konania.

Obžalovaný vo svojej prvej výpovedi v procesnom postavení obvineného dňa 19.09.2020 vypovedal, že sobotu večer trávil s obžalovaným S. I., Y. W. a svojimi krstnými deťmi - U. Y., Y. Y. a S. Y.. Pred barom S. sa začali rozprávať s poškodeným, tento ich ponúkol cigaretou a pozval na pivo do herne I.. Do herne vošiel s poškodeným ešte obžalovaný S. I. a Y., ktorého potom ale poslali von, pretože nemal 18 rokov. Podľa obžalovaného im poškodený objednával alkoholické nápoje, hrali na automate, na hru im dal peniaze rovnako poškodený, pričom obžalovaný I. poškodeného klamal ohľadne toho, ako vyhrával peniaze. Z herne odišli a poškodený sa pýtal, kde by sa ešte dalo piť, načo obžalovaný I. povedal, že blízko je krčma D. a navrhol, aby išli cez školu, pričom keď sa obžalovaný opýtal, prečo majú ísť cez školu, tak mu obžalovaný I. povedal, aby bol ticho. Z tohto dôvodu išli do tej krčmy cez školu, pričom prvý išiel Y. asi 15 krokov, potom išli obžalovaní s poškodeným, pričom obžalovaný Y. bol po jeho pravej ruke a obžalovaný I. po ľavej a ostatní išli už na začiatku tej skratky domov. Obžalovaný vypovedal, že keď boli asi v strede tej uličky, náhodou drgol do poškodeného takým spôsobom, že do neho letel rukami, pretože bol opitý a rukami spadol na poškodeného, na jeho chrbát. Poškodený spadol na kolená a tvárou dopredu na ruky a v tom k nemu pristúpil obžalovaný I., zohol sa k nemu, začal ho prehľadávať a vybral mu z ľavého vrecka peňaženku. Keď to obžalovaný zbadal, otočil sa a išiel domov a obžalovaný I. a Y. začali bežať smerom ku krčme D.. Po ceste domov naňho niekto zakričal a pribehli k nemu obžalovaný S. I. s Y. a obžalovaný I. mu dal 20,- Eur. Obžalovaný vtedy tvrdil, že sa s obžalovaným I. nedohodol, že okradnú poškodeného a poškodeného nekopol, iba do neho náhodou drgol.

Obžalovaný aj pri konfrontácii so spoluobžalovaným S. I. dňa 06.11.2019 zotrval na svojom tvrdení, že peňaženku poškodenému odcudzil práve tento jeho spoluobžalovaný.

Obžalovaný vo svojej ďalšej výpovedi dňa 29.01.2020 už rozdielne tvrdil, že peňaženku poškodenému zobral U. Y. a svoje predchádzajúce tvrdenie, že peňaženku poškodenému zobral obžalovaný I., odôvodňoval tým, že otec U. Y. mu povedal, aby to povedal na obžalovaného I.. Tvrdil tiež, že ukradnuté peniaze si rozdelili a tieto dostali aj jeho synovci.

Na hlavnom pojednávaní dňa 09.04.2020 obžalovaný rovnako tvrdil, že peňaženku poškodenému odcudzil U. Y. ml. a svoje drgnutie do poškodeného označoval za náhodné, odôvodňujúc to stavom po požití alkoholu.

G. pristúpil na hlavnom pojednávaní aj k výsluchu obžalovaného S. I., a to s poukazom na ust. § 257 odsek 8 Trestného poriadku, avšak tento využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Súd tak postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal výpovede tohto obžalovaného z prípravného konania.

Obžalovaný vtedy vo všetkých svojich výpovediach v prípravnom konaní spáchanie žalovaného skutku popieral s tým, že on poškodenému peňaženku neodcudzil, ale túto mu zobral U. Y. ml.. Tvrdil, že cez školu prechádzali tak, že on s Y. W. išli vpredu a asi 15-20 metrov za nimi išiel poškodený s obžalovaným F. Y. a jeho rodinnými príslušníkmi. Najskôr tvrdil tiež, že obžalovaný Y. poškodeného

skopol a U. Y. ml. mu zobral peňaženku, neskôr vypovedal, že obžalovaný Y. náhodou po zatackaní sa spadol na poškodeného a potom mu U. Y. ml. vzal peňaženku. Popieral akúkoľvek existenciu dohody s obžalovaným Y. o tom, že by poškodeného chceli okradnúť.

Poškodený N. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v uvedený deň oslavoval narodeniny, pred barom stretol obžalovaných aj s ich skupinkou, dal sa s nimi do reči a dal im cigaretu. S obžalovanými potom išiel do herne, kde pil vodku s džúsom a keďže nehrá na automatoch, dal na hru peniaze obžalovaným. Keď odišli z herne, nechceli ich pustiť do baru, pred ktorým stáli predtým a preto navrhol, aby išli do iného podniku, kde v minulosti bývali diskotéky. Jeden z obžalovaných navrhol, aby išli cez areál školy, že je to bližšie, obaja išli vedľa neho, pričom obžalovaný Y. išiel po jeho pravej ruke a obžalovaný I. po ľavej. Títo zrazu cúvli, niektorý z nich ho sotil a zobral mu peňaženku, čo bol moment, takže nevedel povedať, ktorý z nich to bol. Obžalovaných následne videl bežať preč, pričom uvidel obžalovaného Y. v čase, keď vychádzal z areálu školy a volal políciu, ako vykukol a potom sa schoval za smetiaky. Poškodený tvrdil, že ostatní zo skupinky okolo obžalovaných išli cez areál škody za nimi s odstupom najmenej 4 metrov. Poškodený podrobenejšie opísal, že obžalovaní naraz cúvli a hneď na to dostal úder do chrbta, spadol na pravý bok, kde vo vrecku mal telefón a na ľavej strane vo vrecku mal peňaženku, ktorú mu odcudzili hneď, ako spadol. Poškodený vylúčil, aby v tomto momente boli v jeho bezprostrednej blízkosti iné osoby ako obžalovaní, pretože títo ostatní by vzhľadom na krátkosť tohto momentu ani nestihli dobehnúť. Poškodený uviedol, že potom, ako spadol na zem, na neho nikto nespadol a sumu, ktorú mal v peňaženke, vyčíslil na 240,- Eur.

Svedok ml. Y. W. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že cez areál školy išiel ako prvý vo vzdialenosti asi 50 - 60 metrov pred obžalovanými a poškodeným, pričom nesledoval, čo sa dialo za ním, keďže telefonoval a vyšiel z areálu iným východom. Nič nepočul ani nič nevidel, obžalovaný I. mu síce neskôr ohľadne krádeže voľačo hovoril, ale už sa nepamätal. Tiež tvrdil, že obžalovaný I. mu potom pri artézke dal 50,- Eur, pretože mu tieto dlžil.

Súd na návrh prokurátora podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal výpoveď tohto svedka z prípravného konania, kedy rozdielne vypovedal, že cez areál školy prechádzal vopred vo vzdialenosti asi 10 metrov a počul nejaký výkrik, otočil sa videl, že sa tam vtedy v kope pobili obžalovaní a poškodený, poškodený zostal ležať na zemi a od neho videl utekať obžalovaných. Ostatná partia okolo obžalovaného Y. sa tiež rozutekala, keďže boli vzadu. Tvrdil vtedy tiež, že neskôr dostal peniaze od obžalovaného Y., pretože tento mu bol dlžný.

Svedok nevedel tieto rozpory náležite vysvetliť, tvrdil, že nemohol nič vidieť, pretože bola na mieste tma, tiež opakoval, že peniaze dostal od obžalovaného I.. Argumentoval tým, že vzhľadom na odstup času si už na detaily nepamätá a zotrval na svojej výpovedi na polícii.

Svedkovia U. Y. st., ml. U. Y. a ml. Y. Y. na hlavnom pojednávaní vzhľadom na svoj blízky príbuzenský pomer s obžalovaným Y. využili svoje právo podľa § 130 odsek 2 Trestného poriadku a odmietli vypovedať.

Súd postupom podľa § 263 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedka ml. S. Y. z prípravného konania, kedy vypovedal, že už z pred herne išiel domov aj so svojimi bratmi, domov išli cez mesto a žiadnu lúpež nevidel.

Z kamerových záznamov, zachytávajúcich priestory herne I. v D. a obrazových záznamov Mestskej polície Šurany, zachytávajúcich verejné priestranstvo v meste Šurany súd zistil, že na žiadnom z nich nie je zaznamenaný samotný skutok, ktorý je predmetom trestného konania. Zo záznamov z herne je však zistiteľné, že aj v týchto priestoroch sa v bezprostrednej blízkosti poškodeného, predovšetkým vtedy, keď tento uhrádzal platby v herni, nachádzal zväčša obžalovaný F. Y..

Z ostatných dôkazov súd poukazuje na zápisnicu o ohliadke miesta činu, odborné vyjadrenie k hodnote poškodenému odcudzenej peňaženky, výsledky rekognície a ostatné listiny.

Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/113/2008 súd zistil, že trestným rozkazom z 04.07.2008, právoplatným dňa 25.09.2008, bol obžalovaný F. Y. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 3 roky so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Zo spisu Okresného súdu Nové zámky sp.zn. 3T/105/2017 súd zistil, že rozsudkom z 25.10.2017, právoplatným dňa 25.10.2017, bol obžalovaný S. I. ako mladistvý uznaný vinným z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, spáchaných spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, spáchaných spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky za súčasného uloženia zákazu stretávania sa s osobami, ktoré majú na neho negatívny vplyv alebo ktoré boli jeho spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine. Uvedené odsúdenie obžalovaného pritom nie je zahladené.

Súd po prijatí vyhlásenia o vine obžalovaného S. I. vykonanom dokazovaní ohľadne účasti obžalovaného F. Y. na žalovanom skutku a po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach a v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávania, ktoré konajúcejmu súdu umožňujú pozorovať jednotlivé vypovedajúce osoby a ich reakcie na položené otázky, dospel k záveru, že obžaloba bola podaná dôvodne na oboch obžalovaných a títo sa obaja dopustili žalovaného skutku tak, ako im kládla za vinu obžaloba.

Obžalovaný S. I. na hlavnom pojednávaní zmenil svoje stanovisko k žalovanej trestnej činnosti, obžalovaný F. Y. naopak, svoju vinu popieral naďalej s tým, že s obžalovaným S. I. nebol na okradnutí poškodeného dohodnutý a pokiaľ do poškodeného sotil, toto sotenie označoval za náhodné a vyplývajúce zo stavu ovplyvnenom alkoholom tak u neho, ako aj u poškodeného. Tento obžalovaný navyiac na hlavnom pojednávaní naďalej za toho, kto poškodenému vybral po jeho páde na zem peňaženku z vrečka, označoval v rozpore so svojou prvou výpoveďou v prípravnom konaní, svojho maloletého príbuzného U. Y. ml.

Táto obrana obžalovaného však pre súd vyznela absolútne nevierohodne z viacerých dôvodov a súčasne bola v plnom rozsahu vyvrátená na hlavnom pojednávaní vykonanými dôkazmi.

Súd v prvom rade upriamuje pozornosť na fakt že obžalovaný v priebehu trestného konania menil svoju výpoveď, keď najskôr označoval za páchatela skutku spoluobžalovaného I. a následne svojho maloletého príbuzného tak, ako je vyššie uvedené, pričom obžalovaný S. I. naopak v konaní pred súdom svoju účasť na žalovanom trestnom čine v plnom rozsahu uznal. Uvedené súčasne plne korešponduje s výpoveďou poškodeného, ktorý vypovedal v priebehu celého trestného konania nemenne, že počas prechodu cez areál základnej školy sa v jeho bezprostrednej blízkosti okrem obžalovaných nenachádzali žiadne iné osoby a títo ho sprevádzali tak, že obžalovaný F. Y. išiel po jeho pravej ruke a obžalovaný S. I. po jeho ľavej ruke. Uvedená výpoveď poškodeného pritom v konečnom dôsledku korešponduje aj s výpoveďou svedka ml. Y. W. (predovšetkým s tou z prípravného konania, realizovanou za prítomnosti obhajcov obžalovaných aj kurátorky), keďže tento vypovedal, že išiel pred obžalovanými a poškodeným vo väčšej vzdialenosti a skupinka okolo obžalovaného Y. išla vzdialenejšia až za nimi. Samotný obžalovaný F. Y. pritom potvrdzoval, že poškodený spadol na zem a teda sa dostal do polohy, v ktorej mu následne bola odcudzená peňaženka, v dôsledku jeho pohybu, keď tohto podľa vlastného vyjadrenia sotil pre stratu balansu. Túto obranu obžalovaného však súd vyhodnotil ako nevierohodnú a zjavne motivovanú snahou obžalovaného zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Poškodený totiž pre súd absolútne presvedčivo opísal fyzický atak, v dôsledku ktorého spadol na zem, nielen ako náhodné sotenie alebo drgnutie, ale ako silný a cielený úder, po ktorom spadol na zem, pričom vylúčil, že by na neho ktorýkoľvek z obžalovaných následne spadol. Aj obžalovaný S. I. vo svojej prvej výpovedi z prípravného konania jednoznačne uviedol, že poškodený spadol na zem na základe ataku obžalovaného Y., ktorý dokonca opisoval ako skopnutie. Pokiaľ neskôr aj on toto opisoval ako náhodné sotenie do poškodeného, tento postoj obžalovaného I. vtedy zodpovedal zjavne snahe oboch spoluobžalovaných vzájomne sa vyvinieť zo žalovaného skutku a bez toho, aby hodnoverne ozrejmili tieto zmeny svojich dovtedajších výpovedí. Svedok ml. Y. W. dokonca vo svojej výpovedi z prípravného konania uviedol, že reagoval otočením sa na výkrik poškodeného, čo opäť len dokrešľuje poškodeným opísaný fyzický atak na jeho osobu v podobe zozadu na neho cieleného úderu.

Napriek tomu, že obaja obžalovaní ani v jednej zo svojich výpovedí nepotvrdili, že by sa na spáchaní skutku vopred výslovne dohodli, skutočnosť, že obaja obžalovaní postupovali pri útoku na poškodeného

koordinovane, vyplýva v konečnom dôsledku nielen z uznania viny obžalovaným S. I., ale predovšetkým zo spôsobu jeho vykonania tak, ako tento opísal samotný poškodený. Z jeho výpovede totiž vyplýva, že prechod cez areál školy (ako tmavé miesto bez pohybu ľudí) navrhli obžalovaní, týmto prechádzal výlučne s obžalovanými po svojom boku, pričom títo naraz, v jednom okamihu, cúvli a po tomto ich pohybe bezprostredne nasledoval vyššie už opísaný úder obžalovaného Y., po ktorom poškodený spadol na zem a hneď na to mu bola obžalovaným I. odcudzená peňaženka. Na hlavnom pojednávaní pritom z výpovede poškodeného vyplynulo, že predtým, ako obžalovaní cúvli, jeden z nich niečo aj povedal. Uvedené skutočnosti za súčasného vylúčenia obrany obžalovaného F. Y. (pokiaľ ide o ním tvrdené náhodné sotenie do poškodeného tak, ako je vyššie uvedené) podľa názoru súdu svedčí jednoznačne o spoločnom postupe obžalovaných v zmysle spoločného konania tak, ako predpokladá ust. § 20 Trestného zákona, vrátane subjektívnej stránky v podobe úmyselného zavinenia naň sa vzťahujúceho a neobstoja preto námietky obhajoby obžalovaného Y., prednesené v záverečnej reči jeho obhajcom.

Výšku poškodenému spôsobenej škody mal súd preukázanú jeho výpoveďou a tiež aj odborným vyjadrením k hodnote odcudzenej mu peňaženky.

Na základe výsledkov vyššie uvedeného hodnotenia vykonaných dôkazov súd preto dospel k záveru, že obaja obžalovaní sa dopustili žalovaného skutku a súčasne týmto protiprávnym konaním naplnili všetky formálne znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na ust. § 38 odsek 5 Trestného zákona tak z hľadiska subjektu, subjektívnej stránky, objektu i objektívnej stránky, pretože úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahli do záujmu, chráneného Trestným zákonom, ktorým je záujem na ochrane slobody rozhodovania jednotlivca v majetkovej sfére tým, že spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a opätovne spáchali zločin. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaných a následkom ich činu na jednej strane a ich úmyselným zavinením na strane druhej a preto ich uznal vinnými tak, ako je uvedené vo výrokovkej časti tohto rozsudku.

Zo správ a charakteristík k osobám obžalovaných súd zistil nasledovné skutočnosti:

Obžalovaný S. I. je slobodný, bezdetný, bez pracovného pomeru, miesto trvalého bydliska má evidované ako mesto D. bez konkrétnej adresy. Z miesta bydliska o ňom uvádzajú iba záznam mestskej polície pre spáchanie priestupku proti majetku z 23.01.2015 (konanie odložené). Z výkonu väzby je obžalovaný hodnotený kladne s tým, že je tichej kludnej povahy, nevyvoláva konflikty, dodržiava ústavný poriadok a nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný. Obžalovaný má v evidencii priestupkov záznam pre spáchanie priestupku proti majetku zo dňa 23.06.2018. Do spáchania skutku v prejednávanej veci bol obžalovaný odsúdený už vyššie citovaným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky vo veci sp.zn. 3T/105/2017. Následne bol obžalovaný uznaný vinným ako mladistvý z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 písmeno b), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, a to rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 21T/67/2019 z 18.12.2019, právoplatným dňa 18.12.2019, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tiež bol uznaný vinným ako mladistvý rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 1T/12/2019 z 23.03.2020, právoplatným dňa 23.03.2020, a to z prečinu porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody 5 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z uvedeného je zrejmé, že v prejednávanej veci vo vzťahu k obom vyššie označeným rozsudkom prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Pokiaľ ide o obžalovaného F. Y., tento je otcom dvoch maloletých detí, z miesta trvalého bydliska o ňom s výnimkou oznámenia záznamov mestskej polície pre spáchanie priestupkov, nie sú uvádzané bližšie poznatky k jeho osobe. Z výkonu väzby je obžalovaný hodnotený pozitívne. V evidencii priestupkov má obžalovaný evidované mnohopočetné postihy za spáchanie rôznorodých priestupkov, a to aj za priestupky proti majetku, proti občianskemu spolunažívaniu a proti verejnému poriadku. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa v minulosti opakovane dopustil trestnej činnosti, prevažne majetkového charakteru, a to už pred jeho odsúdením vo vyššie označenej trestnej veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/113/2008. Po vykonaní dňa 24.03.2011 trestu odňatia slobody, uloženého mu za zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, uvádzaný v skutkovej vete výroku o vine tohto

rozsudku, obžalovaný bol následne opakovane odsúdený na 4 nepodmienečné tresty odňatia slobody. V tejto súvislosti súd poukazuje na odsúdenia obžalovaného vo veciach Okresného súdu Nové Zámky sp.zn.: 1T/160/2013 (prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona), 2T/65/2015 (prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona), 2T/29/2016 (prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona). Obžalovaný bol naposledy uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/92/2017 z 07.09.2017 z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody 1 rok so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ochranné protialkoholické liečenie ambulantné, pričom trest odňatia slobody vykonal dňa 04.05.2018.

Súd pri ukladaní trestu obžalovaným, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

Súd obžalovanému S. I. priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona (nakoľko mal za to, že tento zmenou svojho postoja k za vinu mu kladenému trestnému činu na hlavnom pojednávaní, ktoré sa premietlo do jeho uznania viny zo žalovaného skutku, napomohol súdu pri objasňovaní jeho trestnej činnosti a súd už nebol povinný dokazovanie zameriavať na zisťovanie jeho účasti na žalovanom skutku), poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona mu však priznať nemohol, pretože v priebehu trestného konania absentuje vyjadrenie jeho úprimnej ľútosti nad spáchaním trestného činu. Súd tiež u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov pri ukladaní súhrnného trestu), predchádzajúce odsúdenie vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/105/2017 súd nemohol zohľadniť ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, keďže toto odôvodnilo postup podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona. Súd ukladal obžalovanému súhrnný trest podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, pričom najprísnejším zo zbíhajúcich sa trestných činov bol trestný čin podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 3 až 8 rokov. Súd následne podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti a pri ich rovnováhe vzhľadom na opätovné spáchanie zločinu zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona a postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona o jednu polovicu, t.j. na 5,5 roka a následne zvýšil podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. na 13 rokov a 4 mesiace.

Súd obžalovanému S. I. uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby, zohľadniac predovšetkým vek obžalovaného. Napriek už obžalovaným predchádzajúcemu spáchaniu zločinu ako aj faktu, že v prejednávanej veci súd trest ukladal v podstate za tri skutky, spáchané obžalovaným v reálnom súbehu, súd prihliadal na mieru účasti obžalovaného na žalovanej trestnej činnosti (keď síce bol tým, ktorý poškodenému odcudzil peňaženku, avšak nebol vykonávateľom priameho fyzického násillia tomuto odcudzeniu predchádzajúcemu), ale predovšetkým skutočnosť, že obžalovaný sa skutku v prejednávanej veci dopustil dva dni potom, ako dovŕšil vek 18 rokov, ktorý fakt spolu s tým, že tento doteraz nebol vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, podľa názoru súdu odôvodňuje predpoklad úspešnej resocializačnej prognózy u obžalovaného aj s poukazom na zmenu jeho postoja k za vinu mu kladenému trestnému činu a za súčasného dôvodného predpokladu nariadenia mu aj vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/105/2017 mu pôvodne uloženého podmieneného trestu odňatia slobody. Súd je preto názoru, že účel trestu z hľadiska očakávaného nápravného účinku na obžalovaného (ktorú prognózu je práve vzhľadom na jeho nízky vek dôvodné predpokladať) a individuálnej prevencie splní trest odňatia slobody v takejto výmere, pričom súčasne dostatočne vyjadří aj morálne odsúdenie obžalovaného a splní jeho účel aj z hľadiska prevencie generálnej

Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného S. I. zaradil v súlade s ust. § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd súčasne podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výroky o treste, uložené obžalovanému skoršími vyššie citovanými rozsudkami Okresného súdu Nitra a Okresného súdu Levice.

U obžalovaného F. Y. súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale zistil u neho priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na mieru závažnosti u obžalovaného zistenej

príťažujúcej okolnosti pri absencii poľahčujúcej okolnosti, ale keďže vzhľadom na opätovné spáchanie zločinu súd obžalovanému ukladal zvýšený trest podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, nepoužil v dôsledku prevahy príťažujúcej okolnosti ust. § 38 odsek 4 Trestného zákona. Súd tak základnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, t.j. 3 až 8 rokov aj v prípade tohto obžalovaného zvýšil o jednu polovicu, t.j. na 5,5 roka.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, pričom pri ukladaní trestu z hľadiska splnenia jeho účelu u tohto obžalovaného zohľadnil predovšetkým fakt, že obžalovaný bol už za taký trestný čin v minulosti odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý napriek tomu, že ho vykonal celý, sa u neho minul akémukoľvek nápravnému účinku, keďže sa nielenže znovu dopustil zhodného zločinu, ale od vykonania uvedeného trestu sa opakovane dopustil aj majetkovej trestnej činnosti a vykonal celkom 4 ďalšie nepodmienečné tresty odňatia slobody. Z výsledkov dokazovania pritom vyplýva, že práve obžalovaný bol tým, ktorý voči poškodenému použil priame fyzické násilie, pričom počas kontaktu s poškodeným v herni sa preukázateľne snažil pozorovať stav finančnej hotovosti u obžalovaného (ako vyplýva z obrazových záznamov z priestorov herne). Súd preto považoval za potrebné pôsobiť na obžalovaného prísnejším trestom, ktorý podľa názoru súdu jednak dostatočne reflektuje aj povahu, závažnosť, mieru účasti obžalovaného na žalovanom trestnom čine ako aj absenciu kritického postoja obžalovaného k nemu, ale, a to predovšetkým, ochráni spoločnosť pred páchaním ďalšej trestnej činnosti obžalovaným a súčasne i iných odradí od jej páchania. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, uloženého mu za úmyselný trestný čin, súd ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Keďže poškodený na hlavnom pojednávaní už nárok na náhradu škody neuplatnil, súd o náhrade škody nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).